

2. Otrais pamats ir par to, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā un tiesību kļūdas, izraisot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrajā daļā paredzētā sevišķu sabiedrības interešu kritērija nepareizu piemērošanu, un neesot norādījusi pamatojumu (LESD 296. pants).
3. Trešais pamats ir par to, ka Komisija, atsaucoties uz Komiteju standarta reglamentu, kas atbilstoši LESD 277. pantam neesot piemērojams, esot pieļāvusi tiesību kļūdu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 4. maijā – JR/Komisija

(Lieta T-265/20)

(2020/C 247/28)

Tiesvedības valoda: – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: JR (pārstāvji: L. Levi un A. Champetier, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt 2020. gada 28. februārī un 2020. gada 9. aprīlī pieņemtos Komisijas lēmumus, ar kuriem tika atteikts iepazīstināt ar personas datiem, kuri attiecas uz prasītāju.
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmajā pamatā tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes regula (ES) Nr. 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV 2018, L 295, 39. lpp.), konkrēti, šīs regulas 17. pants. Visbeidzot prasītāja uzskata, ka ar apstrīdētajiem lēmumiem tiekot pārkāptas pamattiesības uz piekļuvi personas datiem.
2. Otrajā pamatā tiek apgalvots, ka esot pārkāptas tiesības uz labu pārvaldību un pieļauts Regulas Nr. 2018/1725 pārkāpums, konkrētāk, esot pārkāpts šīs regulas 14. panta 1. un 2. punkts un 17. panta 3. punkts.

Prasība, kas celta 2020. gada 7. maijā – JS/VNV

(Lieta T-270/20)

(2020/C 247/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: JS (pārstāves: L. Levi un A. Champetier, advokātes)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2018. gada novērtējuma ziņojumu, kas viņam tika paziņots 2019. gada 12. jūnijā;
- atcelt arī, ciktāl nepieciešams, 2020. gada 22. janvāra lēmumu, kas tika paziņots 2020. gada 28. janvārī un ar ko tika noraidīta viņa 2019. gada 12. septembra sūdzība;
- piespriest izmaksāt finansiālu kompensāciju par morālo kaitējumu, kas *ex aequo et bono* var tikt novērtēts 15 000 EUR apmērā;
- piespriest atlīdzināt mantisko kaitējumu 2 322 EUR apmērā, kas izriet no algas iesaldēšanas AD6 pakāpes 3. līmenī 12 mēnešus kopš 2019. gada augusta;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvotas acīmredzamas kļūdas vērtējumā un neslavu ceļošanas apsūdzības.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota profesionālo mērķu neesamība un piemērojama amata apraksta neesamība.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots objektivitātes principa pārkāpums un VNV lēmuma, kas pieņemts tās 2015. gada 25. marta plenārsesijā ⁽¹⁾, pārkāpums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots minētā 2015. gada 25. marta VNV lēmuma pārkāpums un rūpības pienākuma pārkāpums.

Attiecībā uz lūgumu izmaksāt kompensāciju prasītājs pamatojas uz atbildētājas pieļauto pārkāpumu, viņam nodarīto kaitējumu un cēloņsakarību starp pieļauto pārkāpumu un kaitējumu.

⁽¹⁾ VNV 2015. gada 25. marta lēmums par Civildienesta noteikumu 43. panta vispārīgajiem īstenošanas noteikumiem un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 44. panta pirmās daļas īstenošanas noteikumiem.

Prasība, kas celta 2020. gada 8. maijā – JS/VNV

(Lieta T-271/20)

(2020/C 247/30)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: JS (pārstāves: L. Levi un A. Champetier, advokātes)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2019. gada 14. jūnija lēmumu, kas prasītājam tika paziņots 2019. gada 17. jūnijā un ar ko tika noraidīts viņa 2019. gada 2. maija lūgums sniegt palīdzību;
- papildus un ciktāl nepieciešams atcelt prasītājam 2020. gada 29. janvārī paziņoto lēmumu, ar ko tika noraidīta viņa 2019. gada 14. septembra sūdzība;
- piespriest izmaksāt kompensāciju par prasītājam nodarīto morālo kaitējumu, kas *ex aequo et bono* var tikt novērtēts 20 000 EUR apmērā;